

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tractatus De Libertatibvs Ecclesiae Gallicanae

Charlas, Antoine

Leodii, 1684

Cap. III. De justitia appellationum ab abusu.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38227

764 TRACTATUS DE LIBERTATIBVS,
verò rem sacram aufert, sacrilegii crimen incurrit; ità injusti-
tiæ quidem peccatum admittit, qui temporalem alterius ju-
risdictionem usurpat; qui autem sacram; & spiritualem in-
vadit, sacrilegium perpetrat. Mirum certè est, quomodò Ju-
dices sæculares, qui Calicem, aut aliud vas Divinis Mi-
nisteriis consecratum non solum rapere non audent, sed nec
nudis manibus contrectare, jurisdictionem sacram ad se tra-
here non vereantur, quasi non sit etiam res sacra, & Eccle-
siæ maximè necessaria, & chara.

4. Ipsi etiam Imperatores, & Principes, ut jam sæpè in-
finuavimus, solemniter protestati sunt, non ad Laicos, sed
ad Episcopos, aliosque Judices Ecclesiasticos spectare, non
solum condendorum jus Canonum, sed etiam interpretando-
rum. Retulimus jam sententiam Constantini Magni, Theo-
dosi secundi, & Valentiniani III. Caroli Magni, aliorum-
que Principum, quibus adjungi possent alii non pauci. Sed
nihil desiderari potest expressius, quam quod Imperator Ba-
silii publicè declaravit in octava Synodo. Cum enim illius
Concilii Decreta optaret ab omnibus libenter excipi, & exe-
cutioni demandari, omnibus facultatem concessit ea propo-
nendi, quæ sibi vel obscura, vel difficilia viderentur in ejus
Canonibus, monuit illam licentiam eò tantum tendere, ut
ambigua explanarentur ab ipsamet Synodo; *Quisquis habet ali-*
quid adversus hanc sanctam, & universalem Synodum, dicendum, vel contra
hujus Canones, aut terminum, stet in medio, & qua sibi videntur dicat, sive
Episcopus sit, sive quisquam de Ecclesiastico Clero, sive Laicus, aut ex iis,
qui civilibus officiis mancipatus existat; quanquam non datum sit istis secu-
ndum Canonem dicere quidquam penitus de Ecclesiasticis causis. (Ecclesiasti-
cæ causæ sunt juxta Basilii mentem non tantum terminus, seu
fidei definitio, sed etiam Canones, circa reliquas materias, ut
ex præcedentibus verbis patet.) Opus enim hoc Pontificum, & Sa-
cerdotum est; Sed ex abundanti omne os iniquum obstruere volentes, licentiam
prestantur omnibus, ut qui in mente habet, quid ambiguum de his, quæ decreta
sunt ab hac sancta Synodo, hoc in medium exhibeat, & suscipiat satisfactio-
nis salubre remedium. Act. 10. quæ est ultima octavæ Synodi.

5. Philippus Augustus, referente, ac in exemplum pro-
ponente S. Ludovico, cum à suis Officialibus moneretur,
jurisdictionem Regiam à Judicibus Ecclesiasticis usurpari,
respon-

respondit, malle se id perpeti, quàm à Sacerdotibus cum scandalo diffidere: Utinam illius Regis Posteris, non neglectâ propriâ autoritate, sed vindicatâ contra Regios Officiales Ecclesiasticâ, dissidiis, ac scandalis occurrerent. *Dicitur de Rege Philippo Avo nostro* (verba sunt S. Ludovici in documentis, quæ ante mortem filio suo Primogenito scripsit, & quasi pro testamento reliquit, referente Guilhelmo de Nangiacō Monacho S. Dionysii in Francia) *quod quidam de Consiliariis suis dixit ei, quod multa damna inferebant ei Ecclesiasticæ personæ, iura ipsius usurpando; & mirabantur multi, quod ita tolerabat. Cui Rex respondit: Bene credo quod dicitis; sed quando cogito Beneficia, quæ mihi Dominus contulit, melius volo pati, quàm inter me & Ecclesiam scandalum suscitare. Ama igitur, ô fili, personas Ecclesiasticas, & serva pacem earum quantum poteris.*

6. Quod spectat ad personas, peccatur à Judicibus sæcularibus in tritam illam Jurisconsultorum regulam; *actor sequitur formam Rei*, cùm in actionibus, quas personales vocant, idest, quæ in personam diriguntur, non in rem aliquam temporalem, Viros Deo consecratos, quantacumque dignitate præfulgeant, ad sua Tribunalia trahunt. Itaque qui se sacrorum Canonum Custodes esse gloriantur, Canones, Clericos, & Regulares à foro sæculari arcentes, ita non servant, ut nullius alterius conditionis hominum major ibi copia videatur; quod in Clerum & in Religiosos Ordines relaxationem, & sæcularium morum colluviem inducit, & maximum sacris Deï Ministris, & famulis contemptum conciliat.

7. Qua in re tantùm abest, ut dignitatis Episcopalis Christianis omnibus tantoperè reverendæ, atque ab antiquis Gallis tanto in honore habitæ, rationem habeant; ut in hoc suam eminere dignitatem arbitrentur, si Episcopos pro rebus etiam Divinis, & Ecclesiasticis, ad se venire compellant. Undè in aliquibus Senatibus pertinaciter retinetur, quantumvis refragantibus Edictis Regiis, usus vocandorum in iudicium Episcoporum ipsorum, non admissis Procuratoribus Fiscalibus, quos illic Promotores vocant, etiam si de ordinationibus vel sententiis mota sit controversia, quam Præsules, ut Iudices tantùm, cùm sua ipsorum nihil interesset, pro sui officii munere tulerunt.